

161

1606

Debreceni Törvényszék

DEBRECEN

Perényi utca 1. szám

4026

útján

Alkotmánybíróság

BUDAPEST

Donáti utca 35.-45.

1015

DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK
DEBRECEN

2018 JÚL 26.

Pld.:..... Mell.:..... ill. bg.Ft

4. Fpb. 388/2017/Kt.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV / 1219 - 0 / 2018

Érkezett:

2018 JÚL 31.

Példány:

2

Kezelőiroda:

Melléklet:

11

db

ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Ráthonyi Kft. ([REDACTED]) adós (Adós) a jelen beadvánnyal támadott határozat megnevezésére vezető eljárás során csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján, a Debreceni Törvényszék Gazdasági Kollégiuma által 4. Fpk.388/2017/18. szám alatt hozott elsőfokú határozatával (Elsőfokú Végzés), valamint az azt érdemben elbíró Debreceni Ítéltábla Fpkf.IV.30.180/2018/8. sorszám alatti határozatával (Másodfokú Végzés) szemben ezúton, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

I. INDÍTVÁNY

Indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság

- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27 § alapján állapítsa meg a Debreceni Törvényszék Gazdasági Kollégiuma által 4. Fpk.388/2017/18. szám alatt meghozott végzésének (I/1. szám alatt csatoljuk), valamint a Debreceni Ítéltábla Fpkf.IV.30.180/2018/8. szám alatt meghozott végzésének (I/2. szám alatt csatoljuk) alaptörvény-ellenességét, figyelemmel arra, hogy a végzések az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében, továbbá a XIII. Cikk (1) bekezdésében biztosított jogokat sérti;
- az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdésének b) pontja és az Abtv. 43 § szerint semmisítse meg az Alaptörvénnyel ellentétes végzéseket;
- továbbá az Abtv. 61§ (1) bekezdése alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot arra, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott határozat végrehajtását a másodfokú végzésre is kiterjedően függessze fel az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig, tekintettel arra, hogy a felfüggesztés

elmaradása olyan következményekkel jár (a felszámolási eljárás folytatása miatt) mely panaszunknak megfelelő döntés esetén helyrehozhatatlan lenne, és a kérelmező számára visszafordíthatatlan hátrányt jelentene.

II. AZ INDÍTVÁNY BEFOGADÁSÁNAK FELTÉTELEI

VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOK

Az alkotmányjogi panaszban felhívott, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) bekezdésében, és XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogok mindenkit, így az indítványozót is megilleti, tekintettel az alábbi jogszabályhelyekre:

Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése:

„(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak. ”

Abtv. 1. §:

„1. § E törvény alkalmazásában a) egyedi ügy: a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás, {...}. ”

Abtv. 27. § :

„27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. ”

Abtv. 29.§ és 30.§ :

„29.§ Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül { .. } lehet írásban benyújtani. {...}”

Abtv. 43.§ :

43.§ (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27 § alapján folytatott-eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés törvényellenességét, a döntést megsemmisíti. {...}”

III. RÖVID TÉNY ÁLLÁS, AZ INDÍTVÁNYOZÓ EGYEDI ÜGYBEN VALÓ ÉRINTETTSÉGE

Az indítványozónak az alkotmányjogi panasz előterjesztésére való jogosultságát, valamint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát igazoló tények és konkrét körülmények a következők.

A hitelező 2017. szeptember 21 -én előterjesztett kérelmében felszámolási eljárás megindítását kezdeményezte az adós ellen.

Kérelmében arra hivatkozott, hogy a hitelező, mint felperes, az adós, mint alperes ellen peres eljárást kezdeményezett a Debreceni Törvényszék előtt 10.G.40.053/2017. szám alatt vállalkozói díj megfizetése iránt. A folyamatban lévő peres eljárásban a Debreceni Törvényszék 14. sorszám alatt hozott végzésével ideiglenes intézkedésként kötelezte az adóst arra, hogy a Pp. 386/Q. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint fizessen meg a hitelező részére 73 651 760 Ft összeget. A Debreceni Törvényszék végzését a Pp. 156. §-ának (8) bekezdése alapján előzetesen végrehajthatónak nyilvánította. Az adós a határozatot 2017. augusztus 28-án átvette, és törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő a Debreceni Ítéltáblánál és kérte a végzés hatályon kívül helyezését annak jogszabálysértő volta miatt. A Debreceni Ítéltábla Gpkf.III.30.416/2017/2. sorszámú végzésével, 2017. október 19. az adós fellebbezését elutasította.

A hitelező a másodfokú végzés jogerőre emelkedését, valamint a teljesítési határidő lejártát megelőzően nyújtotta be a felszámolási eljárás iránti kérelmét, melynek jogalapjaként a Cstv. 27. § (2) bekezdésének b) pontját jelölte meg. Ezen jogszabályhely értelmében, amennyiben az adós a jogerős bírósági határozatban, fizetési meghagyásban megállapított teljesítési határidőn belül a tartozását nem egyenlíti ki, úgy a teljesítési határidő lejártát követően lehetőség nyílik felszámolási eljárás kezdeményezésére. A hitelező álláspontja szerint ezzel egy tekintet alá esik a bíróság azon végzése melyben ideiglenes intézkedés került elrendelésre és amely a fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajtható.

Az adós az eljárásban a hitelező kérelmének az elutasítását kérte, több indokra is figyelemmel. Egyrészt a Debreceni Törvényszék előtt folyamatban lévő 10.G.40.053/2017/17. számú peres eljárásban az adós a tartozás összegét vitatja, tehát az ideiglenes intézkedéssel elrendelt összeg vitatott jogalapját tekintve vitatott és ezen az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzés sem változtat, hisz az a követelésről érdemi döntést nem tartalmaz. Véleménye szerint az előzetes végrehajthatóság bírósági végrehajtás megindítására jogosítaná fel a hitelezőt, nem pedig a felszámolási eljárás megindítására, mivel a követelés vitatott, annak tényleges jogalapjáról, összegéről a peres eljárást jogerősen lezáró ítélet fog rendelkezni. A követelés vitatottsága mellett az adós a kérelem időelőttiségére is hivatkozott, mivel a kérelem benyújtására az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott másodfokú végzés jogerőre emelkedését megelőzően került sor.

A bíróság az adós hivatkozásait figyelmen kívül hagyva a hitelező kérelmét megalapozottnak találta és első fokú végzésével elrendelte az adós felszámolását.

Indokolásában előadta, hogy a Cstv. 27. § (2) bekezdésének b) pontja szerint a bíróság az adós fizetéseképtelenségét akkor állapítja meg, ha az adós a jogerős bírósági határozatban, fizetési meghagyásban megállapított teljesítési határidőn belül tartozását nem egyenlítette ki.

Álláspontja szerint a Cstv. 27. § (2) bekezdés b) pontra alapított kérelem esetén a hitelezőnek csak a teljesítési határidő lejártát kell igazolnia és nyilatkoznia kell, hogy a tartozás kiegyenlítése nem történt meg. Ezzel szemben az adós egyet tehet, igazolhatja a teljesítést, de nem védekezhet azzal, hogy a jogerős határozat (fizetési meghagyás) alaptalan vagy nem is jogerős.

A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla 2018. július 23. napján kézhez vett végzésével az első fokú bíróság határozatát helyben hagyta. Indokolásában kifejtette, hogy az előzetesen végrehajtható, de nem jogerős végzések ellen a végrehajtási eljárás lefolytatását követően van helye felszámolási eljárás kezdeményezésének ez azonban jelen ügyre nem alkalmazható, mivel a végzés az eljárás során jogerőre emelkedett.

A felszámolási eljárás iránti kérelem benyújtásakor kell megfelelnie a törvényi feltételeknek, azaz a beadáskor kell rendelkezni jogerős határozattal, ez utóbb nem pótolható.

IV. AZ ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOGOK SÉRELME

A végzések az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, és a XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát sértik.

IV./1 A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG SÉRELME

Az Alaptörvény a tisztességes eljáráshoz való jogot külön cikkben deklarálja eszerint:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. ”

Az Alkotmánybíróság szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, melyet az eljárás egészének és a körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998 (III. 11.) AB határozat]. Kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben "nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye". [pl. 14/2002.(111.20.) AB határozat, ABH.2002.1 01.,108.;15/2002. (111.29). AB határozat ABH.2002.116, 118-120.; 35/2002.(VI.19.) AB határozat ABH.2002.199., 211.; 14/2004.(V.7.) AB határozat, ABH.2004.241., 256.] Az Alkotmánybíróság több ízben kitért arra is, hogy közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerű követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők. [részletesen például 11/1992. (111.5.) AB határozat ABH.1992.77., 84-85.; 49/1998.(XI.28.) AB határozat ABH.1998.372., 376-377.; 5/1999.(111.31.) AB határozat ABH.1999.75., 88-89.; 422/B/1999. AB határozat ABH.2004.1316., 1320. 1322.]" (indokolás1. és 1.1.pont)

Ez a jog magába foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseket indokolják. A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. Ez utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében garantált fair eljárás elve vonatkozik.

A Debreceni Törvényszék valamint a Debreceni Ítéltábla végzése a fent előadott tényállás alapján megsértette az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk első bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog részét képező, a törvényben meghatározottak szerinti indokoláshoz való jogát.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, mindenekelőtt abban látjuk, hogy az egész eljárás egy olyan végzés alapján indult meg, amely bár előzetesen végrehajtható, de (alaki)jogerővel a kérelem benyújtásakor még nem rendelkezett. A csődtörvény 25. § (1) bekezdése szerint „a bíróság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, visszautasítja, ha..... (g) a jogerős bírósági határozatban megállapított teljesítési határidő a kérelem bírósághoz érkezésének időpontjában még nem telt el;”. A másodfokú bíróság indokolása szerint az eljárásban ez a tény már nem bír jelentőséggel, mivel a végzés időközben jogerőre emelkedett. Ez az indok számunkra nem elfogadható, hisz az eljárási szabályok elsőfokú bíróság általi megsértése az iratokból egyértelműen megállapítható. Az egész eljárás, tehát egy olyan kérelmen alapszik, melyet a bíróságnak hivatalból el kellett volna utasítania.

Az indokoláshoz való jog hagyományosan az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog részét képezi. Tartalmilag az indokoláshoz való jog abban ragadható meg, hogy a bíróság minden olyan kérdést, amely az adott ügy kimenetele szempontjából döntő jelentőségű, köteles specifikusan megvizsgálni és értékelni.

Az indokoláshoz való jog az EJEB gyakorlatában is a tisztességes eljáráshoz való alapjog részeként jelenik meg. Ez a követelmény érvényesül akkor is, ha a bírói ítékezés alapjogi sérelemmel jár, akár anyagi jogi jogsérelem, akár eljárásjogi jogsértés következtében. Az ilyen jellegű jogsértés esetén a rendes jogorvoslatok kimerülése után az alkotmányjogi panasz intézménye szolgálja az alapjogi védelmet.

A Debreceni Törvényszék valamint a Debreceni Ítéltábla megsértette az adós indokoláshoz fűződő jogát, mivel a végzések indokolásában több olyan kérdést mulasztott el vizsgálni és értékelni, amely az ügy kimenetele szempontjából döntő jelentőségű volt. Téves logikai és jogi következtetéseiből fakadóan egyáltalán nem vette figyelembe, hogy a felszámolási eljárás iránti kérelem alapját egy ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzés képezte.

Az ideiglenes intézkedés egy eljárás jogi jogintézmény, melynek funkciója a gyors perbeli jogvédelem biztosítása a kérelmező számára, oly módon, hogy a bíróság határozatával, az ítélet meghozatala előtt biztosítja a végrehajtás lehetőségét a jogosult számára. A jogvédelem azonban, csak a bíróság által, a határozatában megjelölt terjedelemben áll fenn, azon semmi esetre sem terjeszkedhet túl. Az előzetes végrehajthatóságot, tehát nem lehet kiterjesztően értelmezni, az csak és kizárólag a végrehajtási cselekmények foganatosítására jogosítja fel a jogosultat. Véleményünk szerint egy a kötelezett megszüntetését eredményező felszámolási eljárás kezdeményezésére nem.

Ugyanerre a következtetésre juthatunk akkor is, ha megvizsgáljuk az ideiglenes intézkedést elrendelő végzést, mint határozatot. A végzés, mint ahogy a neve is mutatja, ideiglenes hatállyal rendezi a peres felek jogviszonyát, függő, átmeneti joghatást eredményez. Anyagi jogerővel nem rendelkezik, nem res iudicata, a bíróság az eljárás során végzéséhez nincs kötve azt bármikor megváltoztathatja. A szakirodalomban olyan megközelítés is fellelhető, hogy az ilyen végzés lényegében egy „jogerőtől függetlenül végrehajtható” határozat.

Ezzel szemben a felszámolási eljárás, a jogrendszeren belül, egy olyan jogintézmény, mely egy bírósági aktussal visszafordíthatatlan folyamatként megindítja az adós gazdálkodó szervezet megszüntetését. Az eljárás tehát olyan súlyos következményekkel jár, mely alapvetően, garanciális okokból feltételezi, hogy csak olyan követelés képezhesse alapját, amely nem vitatott, tehát az adós által elismert vagy már jogalapjában és összecszerűségében jogerősen elbírált. A jogalkotó ezen szándéka a Cstv.-ből egyértelműen kiderül. Épp ezért az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzésre alapozottan felszámolási eljárás véleményünk szerint jogszerűen nem kezdeményezhető. Jelen esetben a kérelem benyújtásakor a végzés még alaki jogerővel sem rendelkezett, a kérelem benyújtását követő egy hónap múlva vált csak jogerőssé.

A fent előadottak alapján összességében elmondható, hogy a Debreceni Törvényszék valamint a Debreceni Ítéltábla végzései tartalmát tekintve szembe helyezkednek a jogalkotó szándékával, valamint ellentétesek a formális logika szabályaival is. A felszámolási eljárás elrendelésével ugyanis, mind az első, mind a másodfokú bíróság anyagi jogerőt tulajdonítva, prejúdikációként fogadta el az ideiglenes intézkedés tárgyában született végzést. Egy olyan ideiglenes hatályú, anyagi jogerővel nem rendelkező végzést, melynek meghozatalára abban a polgári peres eljárásban került sor, melyben a bíróság épp a követelés jogalapját és összecszerűségét szándékozik a jövőben jogerősen eldönteni.

A fenti - kétségtelenül az ügy szempontjából döntő jelentőségű - kérdések vizsgálata nélkül a Debreceni Ítéltábla hibás következtetések alapján, és a jogot tévesen értelmezve, téves következtetésre jutva tartotta fenn hatályában a Debreceni Törvényszék elsőfokú végzését.

IV./2. A TULAJDONHOZ FÚZÓDÓ ALAPJOG SÉRELME

"XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár."

Az Ítélet azért sérti az indítványozókat az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogát, mert a Debreceni Törvényszék valamint a Debreceni Ítéltábla szabad utat engedett egy olyan felszámolási eljárásnak, melyet eleve az eljárásjogi szabályok megsértésével rendeltek el, és egy nem teljesen tisztességes eljárás keretében folytattak le, ezzel pedig az indítványozókat még előre nem látható vagyonszűntést okoznak.

A felszámolási eljárás, ugyanis amint azt már korábban említettük egy olyan jogintézmény a jogrendszeren belül, melynek során megtörténik a gazdálkodó szervezet megszüntetése, korlátozás alá kerül a gazdálkodó szervezet cselekvési autonómiája, működése, melynek eredményeképpen a tulajdonjogból eredő részjogosítványait korlátozottan vagy egyáltalán nem tudja gyakorolni. Az eljárás eredményeképpen a gazdálkodó szervezet, mint vagyontárgy megszűnik, elveszíti értékét. Ezzel egyértelműen visszafordíthatatlan károkat szenved, melynek során sérül a tulajdonhoz való joga.

Az Alkotmánybíróság működése során részletesen kidolgozta a tulajdonhoz való jog tartalmát, az alapjog alkotmányos korlátozásának és elvonásának eseteit, kialakítva a közérdekre alapított arányossági teszt alkalmazásának kereteit. A tulajdonhoz való alapjog tartalmát az Alkotmánybíróság 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában elvi jelleggel értelmezte. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint az Alaptörvény a tulajdonjogot, mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti alapjogi védelemben. Az alkotmányos értelemben vett tulajdonjog védelem nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától.

A tulajdonhoz való jog sérelmére alapított "tényleges" alkotmányjogi panaszok elbírálása során - az EJEB gyakorlattól függetlenül is - tisztázni kell, hogy az indítványozóknak fennáll(t)-e olyan tulajdona, amely alkotmányos védelemben részesül, és azt érte-e olyan "beavatkozás", amely e jogot sértette.

Az Alaptörvény a tulajdont, mint az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapját védi, és nem mint polgári jogi kategóriát. A tulajdon alkotmányos védelme azt a szabadságot is biztosítja, hogy a jog védelme --alapján az adott vagyona vonatkozó saját döntéseiket a jogalanyok meghozhassák és a jogviszonyokat ebben a körben szabadon kialakíthassák. Az alapjogi védelem magában foglalja a "tulajdonlás" védelmét, azaz garantálja a használat lehetőségét és a rendelkezést, így különösen a gazdasági használhatóság és rendelkezés feletti döntési hatalmat.

A tulajdon alkotmányos védelme magában foglalja a tulajdon védelmét biztosító eljárási szabályrendszer kialakítását és működését is. A tulajdon alkotmányos védelme az állam kötelezettsége, az államnak meg kell valósítania és működtetnie kell a tulajdon védelmét szolgáló intézményeket. Az anyagi szabályokon, tiltásokon, korlátozásokon túlmenően olyan eljárási rendszert kell biztosítania, amely az anyagi jog érvényesülését garantálja, a joggyakorlás szabadsága mellett a

tulajdon védelmét is biztosítja. A tulajdon alkotmányos védelme ezt az eljárásjogi jogérvényesíthetőséget is magában foglalja. Itt kapcsolódik a bírósági jogérvényesítés alapjogához.

Ez az alapjog nyilvánvalóan sérül abban az esetben, ha a tulajdon elvesztése közhatalmi tevékenység útján valósul meg, és a tulajdonsérelem közhatalmi tevékenység eredménye.

Az alkotmányosan védett tulajdonhoz való jognak nem része a tulajdon megszerzéséhez való jog, az Alaptörvény csak a már megszerzett tulajdont védi [35/1994 (VI.24.) AB határozat]. Az alkotmányos tulajdonvédelem szempontjából "megszerzett tulajdonnak" minősül mindenképp a polgári jogi értelemben vett tulajdon.

V. AZ INDÍTVÁNYOZÓ SZÁMÁRA TOVÁBBI JOGORVOSLATI LEHETŐSÉG NINCS BIZTOSÍTVÁ

Az Abtv. 27. §-ának b) pontja szerint az egyedi ügyben érintett szervezet (indítványozó) akkor fordulhat az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az Alkotmánybírósághoz, ha jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határidejét jelen ügyben a másodfokú eljárásban hozott határozat kézbesítésétől, 2018. július 23. napjától kell számítani.

VI. NYILATKOZAT AZ ADATKEZELÉSRE

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló, 1/2012. (I. 3.) Tü. határozat 51.§ (1) bekezdése alapján nyilatkozunk, hogy az indítvány, valamint az eljárás során az Alkotmánybírósághoz közfeladatot ellátó szervek, illetve személyek által megküldött vélemény továbbá a szakértői vélemény nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

VII. EGYEBEK

A jogi képviselő meghatalmazását 1/3. szám alatt csatoljuk.

Az alkotmányjogi panasz iránti indítványt az Abtv. 53.§ (2) bekezdésében foglalt szabály alapján - az Alkotmánybíróságnak címezve - az ügyben első fokon eljáró Debreceni Törvényszéknél nyújtottuk be.

Az Alkotmánybíróság előtti eljárás az Abtv. 54.§ (1) bekezdése alapján illetékmentes.

Budapest, 2018. július 20.

Tisztelettel:

